

καὶ φέγγεται μ' ἐλπίδα μέσ' ἐστὴ θάλασσα·
 μὰ τ' ἀφρισμένο κύμα, τ' ἀπίστο θεριὸ
 μὲ λύσσα τὴν κατάπιε μέσ' ἐστὰ βάθη του....
 Ἐκεῖ ζωὴ μαζὴ μὲ τὴν ἀτίμωσι,
 κ' ἐδῶ μὲ τὴν ἀγάπη τῆς ὀ θάνατος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

OLLA PODRIDA

Ἐν ἀνέκδοτον τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἀποβιώσαντος ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἀρχαιοτάτου γλύπτου Κόσσου.

Συνείθιζε νὰ λέγη ἀείποτε ὁμιλῶν περὶ τοῦ Ὀμήρου οὐ τὴν προτομὴν εἶχε γλύψει· ὁ θεὸς Ὀμηρος.

Εἰς τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν ἔμπορος μὴ διακρινόμενος ἐπὶ φιλολογικαῖς γνώσεσι ἀκούων συχνάκις ἐπαναλαμβάνομένην τὴν φράσιν ταύτην, τὸν ἠρώτησέ ποτε ἀφελῶς·

— Λοιπὸν ἦτο θεὸς σας αὐτὸς ὁ Ὀμηρος;...

Ἄς φαντασθῆ ἕκαστος τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν τοῦ καλλιτέχνου!

Μία ἐπιγραφὴ ἀνέκδοτος τῆς 25 Μαρτίου, παρατηρηθεῖσα ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ:

«Τοῖς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ΠΕΣΟΝΤΟΙΣ!»

Καὶ ἐν pendant τοῦ ἀνωτέρω.

Ἐκ νεκρολογίας ρηθὲν καὶ ἀνατυπωθὲν ἀπαράλλακτα:

«Ἐγεννήθη ὁ μακαρίτης ἐν τῇ εὐδαιμόνῳ Χίῳ...»

Ἡ ἐξαφίς τῶν πνευμάτων εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἐκηρύχθη πόλεμος ἀμείλικτος καὶ κατὰ τῆς Γραμματικῆς!

Μία ἡχὴ τῶν στρατῶνων καθυστερήσασα.

Ὁ Δεκανεὺς ἐν τῇ θεωρίᾳ:

— Γὰρ νὰ σᾶς πῶ!... πρέπει νὰ προσέχετε ὅταν ἐγὼ τᾶς ἀναπτῶ τὰ πράγματα.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινι χαρτοπαικτείῳ.

Εἰς τῶν παικτῶν βλέπει εἰσερχόμενον ἓνα φίλον του.

— Μπα!... κ' ἐγὼ ἐπίστευα πῶς δὲν θὰ ξαναπαίξῃς.

— Κ' ἐγὼ τὸ ἐπίστευα, ἀλλά... φαίνεται ὅτι καὶ οἱ δύο μας δὲν ἤμεθα καλῶς πληροφορημένοι!

Ἀφοῦ ἀνῆλθε πάλιν χάρις εἰς τὴν διάσημον τουρκοκτόνον κλάραν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς δημοτικότητος ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος κ. Τράκας, ἐπίκαιρον θεωροῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸ ἐξῆς ἕτερον αὐτοῦ ἀνέκδοτον.

Μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς περυσινῆς συνόδου τῆς βουλῆς παραταθεῖσαν μέχρι μεσονυκτίου διηύθυνεν ὁ κ. Τράκας, τυγχάνων, ὡς γνωστόν, ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς. Ἐπρόκειτο περὶ ψηφίσεως πιστώσεως δι' ἐν γυμνάσιον, ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ψηφοφορίας κατὰκοπος καὶ νυσταλέος ὁ προεδρεύων βουλευτὴς, ἐνθουμούμενος τὸ θάλπος τῆς κλίνης καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ ὕπνου, ἠκούσθη αἴφνης ἀφηρημένος διατυπῶν ὡς ἐξῆς τὴν γνωστὴν κοινοβουλευτικὴν φράσιν πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν καὶ θυμηδίαν τῆς βουλῆς:

— Οἱ παραδεχόμενοι νὰ δοθῇ πίστωσις εἰς τὸ ξεροδορεῖτο (!!) παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν.

Καλλιόπη

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Προόδου Πατρῶν:

«Ποῖον σκότος μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἴδωμεν τὰς τρώγλας ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀδελφοὶ μας παρασκευάζουσι τὸ φαγητόν των διὰ τοῦ ὕπνου, τὸ ποτόν των διὰ τῶν δακρῶν;»

Ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος τῆς Θεσσαλιώτιδος Καρδίτσας:

«Ἦδη δὲ καὶ αὐτὰ τὰ πτηνὰ εἰσέρχονται, ἡ δὲ χιὼν ἐπὴκτείνει καὶ μετ' ὀλίγον μετέτης τὸν μὲν κήπον τῆς Πλατείας ἀπρόσιτον, τὰ δὲ κικλιδώματα περιέκλεισεν.»

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Σύρου:

«Μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα τὸ φιλόμουσον καὶ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἐχόρευσε κοντιλὸν καὶ διαφόρους ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς διὰ τῆς ἀνακρούσεως τοῦ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ τῆς κ. Μ. Βερτόγιας.»

Ἐκ τοῦ Ἀρχαίου:

«Ἀνερευνήσατε τὴν ἱστορίαν καὶ θὰ ἴδητε ὅτι οἱ κύριοι Εὐρωπαῖοι οὐ μόνον ἀδαεῖς πάσης ἐπιστήμης ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνδυμασία τούτων ἦτό τι ἐλεεινὸν καὶ τερατώδες θέαμα· τὰ ἐνδύματα τῶν θεατρίνων ἱκανά εἰσιν ὅπως μαρτυρήσωσι τὴν ἀλήθειαν.... τὰ δὲ ἀρχαῖα τῶν Ἑλλήνων ἀγάλματα καὶ μέχρι σήμερον διδάσκουσι τοὺς Εὐρωπαίους νὰ ἐνδύωνται ἀνθρωπίνως.»

Ἐκ τοῦ Πινδου Λαρίσης:

«... Ἐλαβον ἐνωρίτατα τὰς ἀποχωρητικὰς ἐκεῖνας καὶ φιλοπόνους ἐξεις, ὧν ἄνευ, ὡς τὸ εἶπεν ὁ Ἀραγῶ, εἶνε σπάνιον νὰ κάμωσι μεγάλα πρᾶγματα.»

Ἐκ τοῦ Ἡλλου τοῦ κ. Πύρλα.

«Οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουσι ν' ἀφαιρέσωσι βιαίως ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει νῦν ἡ Τουρκία ἐλληνικόν· διότι, ὡς ἄλλοτε εἶπομεν, τοῦ Σουλτάνου ὄντος βασιλέως τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων Ἑλλήνων, οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν πολεμοῦσι τοὺς Τούρκους καὶ κακῶς θεωροῦσιν οὗτοι τὸν προκείμενον ἐλληνικὸν πόλεμον.»

Ρευεσοχημική

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Δ. Γ. Ἐφάδρω. Ἄς τῷ ἀποδοθῆ δὲν ἔχομεν καμμίαν δυσκολίαν. — Συδρομητῆ δεκαπενταλίπτω. Πάρα πολλά εἶνε αἱ ἐρωτήσεις καὶ εἰς τὰς πλείστας ἐξ αὐτῶν δυστυχῶς εἴμιθα ἀκατάλληλοι, μέλιστα δὲ εἰς τὰς ἐπιστημονικάς. Ἐν τούτοις ἀπαντῶμεν εἰς τὴν δευτέραν ὅτι καθ' ἃ νομίζομεν ἐπισήμως ὁ τίτλος δὲν εἶχεν ἀποδοθῆ ἕνεκα τῆς ἐξεργασίας τότε καταροφῆς εἰς τὴν τρίτην ὅτι ἡ φράσις βραδύτερον ἔλαβε τὴν κοινὴν σημασίαν, ἀρχικῶς σημαίνουσα τὸ ἀντίθετον τῆς ὑπερφίας καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἄλλο ὄνομα· γαλλιστὶ λέγεται *organtier*, κυττάξατε εἰς τὰ λεξικά. — Ἀνωνύμω. Λευκάδα. Στουρῶν ὀλίγον.

!! ΧΑΒΙΑΡΙ !!

Χαβιάρι Γέλβας ἀρίστης ποιότητος, πρωτοφανές, ἐκομίσθη εἰς τὸ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑΠΑΡΑ τὸ Δημοπρατήριον. Ἄς τὸ δοκιμάσῃ ἀπαξ ὁ προσερχόμενος καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι σπανίως ἐπωλήθη τοιοῦτο εἶδος χαβιαρίου εἰς τὴν ἀγορὰν μας. Εἶναι κάπως ἀκριβὸν ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν καλόν.